

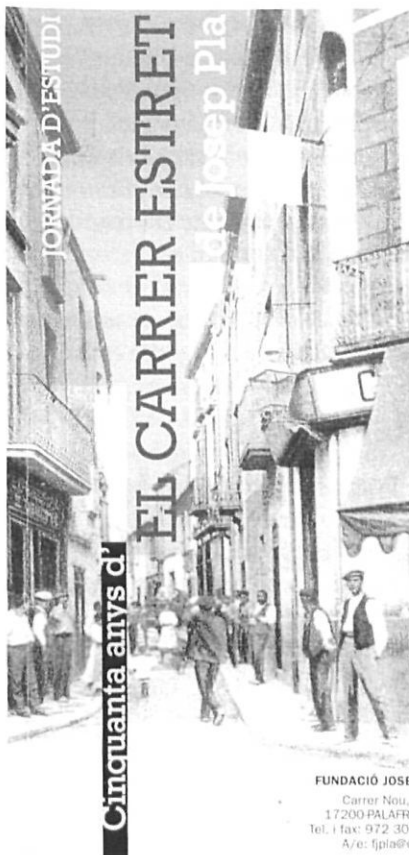
Empordà sota el qual s'amaga Palafrugell. Els molts personatges de l'obra —entre els quals destaca magistralment la Francisqueta, minyona del narrador— formen un *collage* d'anècdotes i situacions que, amb el permanent punt d'ironia i reflexió que fa tan agradable la lectura de Pla, permeten captar a la perfecció la realitat que l'escriptor vol retratar.

A la jornada d'estudi sobre aquesta obra, Xavier Pla, professor de la Universitat de Girona i gran coneixedor de l'obra planiana, va analitzar la complexa relació entre Pla i la novel·la, ja que l'escriptor defensava una definició totalment antiacadèmica del gènere, un tipus

Un vot d'esperança

Potser seria fer un acudit massa fàcil dir que Joan Surroca va anar a muntar el Museu de la Pell de Vic quan va intuir que podia deixar la pell al Museu d'Art de Girona. Però no es pot negar que aquest equipament artístic és una font de conflictes i una fàbrica de tensions. Surroca havia fet el miracle de transformar-lo en un organisme viu i va acostumar la gent a pujar-hi una i altra vegada per a tota mena d'esdeveniments culturals. Però va trencar esquemes que algú considerava immutables i això li va donar disgustos i ganes de plegar. La seva successora, Glòria Bosch, va voler rellegir el Museu sota la llum dels nous corrents d'art, connectar la tradició amb la modernitat i lligar el classicisme amb l'avantguarda a través de mostres insòlites i de singulars exposicions temporals; amb això les tensions van créixer encara més fins a fer inevitable la seva dimissió. Ara el nou director, Josep Manuel Rueda, amb l'experiència adquirida a La Gabella d'Arbúcies, haurà de redefinir el Museu i reconduir la feina feta mirant d'evitar tant la trencadissa gratuïta com el trencament amb les etapes anteriors. Res del que s'ha fet fins ara no s'ha de rebutjar; no seria bo menystenir ni menysprear les línies encetades al llarg dels deu últims anys, ni rebaixar el nivell de l'oferta museística que ha enriquit amb múltiples incentius la vida cultural gironina. Caldrà només establir una jerarquia de prioritats i administrar amb prudència les manifestacions d'un i altre signe, després d'establir un criteri clar sobre el model de museu, consensuat amb les tres institucions que es reparteixen de manera notòriament desigual la seva tutela. Sense estirar més el braç que la màniga, el MD'A ha de reordenar el seu fons, consolidar el seu prestigi i ampliar la seva projecció. Hem d'atorgar a Josep Manuel Rueda un vot de confiança que sigui alhora un vot d'esperança en el futur. Un futur en el qual ningú no hi hagi de deixar la pell i en què el Museu sigui tan conegut pels tresors que conté com per l'activitat que genera i la influència que exerceix en el seu entorn.

Narcís-Jordi Aragó

de novel·la basat en un ambient i un mosaic de personatges i reflexions, que havia descobert amb Proust i que era més pròpia del segle XX que del tradicional concepte heretat del XIX. De la mà de Maria Josepa Gallofré, professora de la Universitat Autònoma de Barcelona, es va tractar també la importància d'*El carrer Estret* a partir de la disjuntiva en què Pla es trobava el 1951: enmig d'una activitat literària frenètica, havia d'escollir entre treballar en *El quadern gris* o bé en la novel·la que ens ocupa i la resta d'obres que tenia entre mans. A *El carrer Estret* Pla es situa, seguint Stendhal, com un mirall que passa sobre la realitat, captant-ne, això sí, les situacions i personatges que li convenen. Jordi Gràcia, professor de la Universitat de Barcelona, va fer una comparació entre l'obra de Pla i les d'altres grans autors com

Delibes, Cela o Baroja. Lluís Bonada, periodista i crític literari, va oferir una interessant lectura de l'obra basada en la confiança que emet cap al lector i la importància del gran personatge que hi apareix, el narrador, molt proper al mateix Josep Pla.

L'acte va acabar amb una taula rodona en memòria de Josep Maria Cruzet, editor de Pla, i va incloure també la presentació del llibre *Josep Pla: memòria i escriptura*, que conté les ponències i publicacions del Col·loqui Josep Pla, realitzat a la Universitat de Girona l'octubre de 1997 i organitzat juntament amb la Fundació.

La jornada d'estudi sobre *El carrer Estret* va ser una excel·lent proposta de la Fundació Josep Pla per conèixer més l'escriptor i la seva «diabòlica mania d'escriure».

Glòria Granell i Nogué